

Sygn. akt XI W 6379/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Kowalski

Protokolant: Paulina Adamska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2015 roku w W.

sprawy przeciwko **A. P.**

córcie A. i B.

urodzonej (...) w W.

obwinionej o to, że:

w dniu 3 lutego 2014 roku w siedzibie Straży Miejskiej na ulicy (...)

w W., będąc właścicielem pojazdu marki P. o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązкови, nie wskazała na żądanie uprawnionego organu, komu powierzyła w/w pojazd do kierowania w dniu 20.01.2014 r. o godzinie 15:38 na ul. (...) przy ul. (...) w W.,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw,

I. obwinioną A. P. uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 6379/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 stycznia 2014 roku o godzinie 15.38 na ul. (...) przy ul. (...) w W. zostało za pomocą urządzenia pomiarowego wykonane zdjęcie pojazdu marki P. o numerze rejestracyjnym (...), którego kierowca nie zastosował się do czerwonego sygnału świetlnego nadawanego przez sygnalizator S-1 (notatka urzędowa - k. 1).

Właścicielem wzmiankowanego wyżej pojazdu jest obwiniona A. P. (notatka urzędowa – k. 15).

Pismem z dnia 23 stycznia 2014 roku A. P. wezwana została przez Straż Miejską do wyrażenia zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego za przedmiotowe wykroczenie drogowe (i wypełnienie w tej sytuacji dołączonego do pisma oświadczenia w części A), ewentualnie – w przypadku, gdyby A. P. nie była sprawcą tego wykroczenia – do wskazania, komu powierzyła pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. W wezwaniu zapisano - „kierującego pojazdem proszę wskazać poprzez wypełnienie i dostarczenie do Straży Miejskiej części B załącznika w

terminie 7 dni od otrzymania niniejszego pisma”. W przypadku niewykonania tego obowiązku A. P. mogła wyrazić zgodę na przyjęcie mandatu karnego - należało w tej sytuacji wypełnić oświadczenie w części C (pismo – k. 4).

Powyższe pismo A. P. odebrała w dniu 27 stycznia 2014 roku (zwrotne poświadczenie odbioru – k. 5).

Pismem z dnia 29 stycznia 2014 roku A. P. odpowiedziała na wezwanie Straży Miejskiej, wskazując że przedmiotowy samochód jest użytkowany przez kilka osób i wnosząc o dostarczenie zdjęć z urzędnika rejestrującego, co pozwoli jej na zajęcie stanowiska. Obwiniona wskazała nadto, że w dniu 20 stycznia 2014 roku przebywała w szpitalu i nie posiada wiedzy, kto w tym dniu prowadził pojazd (pismo – k. 6-7).

Pismem z dnia 27 lutego 2014 roku Straż Miejska poinformowała obwinioną m. in. o tym, że brak jest podstaw prawnych zobowiązujących organ prowadzący czynności wyjaśniające do wysłania właścicielowi pojazdu dokumentacji fotograficznej z popełnionego wykroczenia (pismo – k. 8).

Obwiniona A. P. w toku rozprawy głównej nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że w terminie zareagowała na pismo Straży Miejskiej. W dniach 20-21 stycznia 2014 roku przebywała w szpitalu. W piśmie prosiła Straż Miejską o udostępnienie materiału fotograficznego – na tej podstawie mogłaby wskazać sprawcę. Gdyby takie zdjęcie dostała, oczywiście wskazałaby sprawcę. Chciała wskazać, natomiast nie miała takiej możliwości, bo nie zostały jej przedstawione dowody (k. 88-89).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, iż obwiniona A. P. swoim zachowaniem dopuściła się popełnienia zarzucanego jej wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

Wskazany na wstępie stan faktyczny nie budzi żadnych wątpliwości – wynika ze wskazanych wyżej dokumentów i nie jest między stronami sporny.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych - nie zachodzą bowiem żadne okoliczności mogące podważyć ich wiarygodność, a podczas rozprawy żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Sąd dał wiarę opinii sądowo-psychiatrycznej odnośnie obwinionej (k. 80-81), albowiem została ona sporządzona rzetelnie, zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczeniem zawodowym przez kompetentną osobę. Opinia biegłej jest jasna, pełna i nie zawiera sprzeczności.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionej, co do tego, że nie była ona w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem, gdyż są one logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym. Oczywiście jest, że możliwe jest, aby nie wiedzieć, kto w danym czasie samochodem kierował, tym bardziej, że jak wynika z karty informacyjnej leczenia szpitalnego, obwiniona w dniach 20-21 stycznia 2014 roku przebywała w szpitalu – k. 87.

Zgodnie z przepisem art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Nie można jednakże, zdaniem Sądu, w powyższym zakresie abstrahować od winy osoby wzywanej do wskazania osoby, której powierzono pojazd do kierowania. Aby przypisać A. P. sprawstwo wykroczenia z art. 96 § 3 kw, należałoby wykazać bez żadnej wątpliwości, że jej czyn jest przez nią zawiniony, a więc popełniony w sytuacji, w której mogła ona postąpić zgodnie z nakazem zawartym w normie prawnej.

W okolicznościach sprawy niniejszej obwiniona niezwłocznie - w nakazanym przez Straż Miejską terminie odpowiedziała na wezwanie, wskazując, że przedmiotowy samochód mógł być użytkowany przez kilka osób i wnosząc o dostarczenie zdjęć z urzędnika rejestrującego, co pozwoli jej na zajęcie stanowiska. Obwiniona wskazała nadto, że

w dniu 20 stycznia 2014 roku przebywała w szpitalu i nie posiada wiedzy, kto w tym dniu prowadził pojazd. Sąd uznaje w tej sytuacji, że obwiniona wykazała się oczywistą wolą współpracy ze Strażą Miejską. Zgodnie z doświadczeniem życiowym jest i obwiniona była tego świadoma, że Straż Miejska dysponuje zdjęciem z fotoradaru i przedstawiając fotografię, pozwoli obwinionej uczynić zadość wymogowi przepisu art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym i odpowiedzieć, kto samochodem kierował. A. P. w oczywisty sposób wyraziła gotowość podjęcia współpracy ze Strażą Miejską, w celu wskazania właściwej osoby.

Tymczasem Straż Miejska odmówiła udostępnienia zdjęcia z urządzenia rejestrującego.

W sytuacji faktycznej opisanej w niniejszym uzasadnieniu, nie sposób przyjąć zatem, że A. P. popełniła wykroczenie z art. 96 § 3 kw, polegające na niewskazaniu na żądanie uprawnionego organu, komu powierzyła przedmiotowy pojazd do kierowania w dniu 20 stycznia 2014 roku.

Wobec powyższego, Sąd uniewinnił obwinioną od popełnienia zarzucanego jej czynu, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa (art. 118 § 2 kpw).